

Kriminalforsorgen og Dansk Folkepartis magt, og jeg ved ikke hvad, i betragtning af at det at få retssagen i gang mod Charles Taylor er en forudsætning for at få en fredsløsning i det område af Afrika.

Han er en destabiliserende faktor i sig selv. Og i betragtning af hvad vi ellers bruger af ressourcer, af penge på at sende soldater ud forskellige steder i verden, så er det, at man ikke kan løse den begrænsede opgave, det er at få retssagen i gang mod Charles Taylor, dybt, dybt pinligt.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen jeg forstår da godt hr. Holger K. Niensens irritation. For det er irriterende, hvis man ikke kan gennemføre en retssag, fordi der ikke er nogen til at modtage strafsoneren. Det er vi enige om.

Jeg håber da så sandelig også, at nogle af de lande, der har underskrevet Sierra Leone-aftalen, eller som har sagt, at de vil underskrive den, står ved deres løfte. Jeg synes bare, at når vi nu har forpligtet os over for to domstole og vi i øvrigt har et kapacitetsproblem i den størrelsesorden, som det her vil påføre os, så er det rigtigst lige at spørge generalsekretæren – kun tre lande har været spurgt, to havde altså forpligtet sig over for Sierra Leone eller rettere, de havde sagt, at det ville de, men det stod de så ikke ved; vi havde aldrig gjort det – lidt mere om dem, der har sagt, at de vil støtte Sierra Leone.

Men det korte af det lange er jo, at vi begge ønsker, at manden skal føres til doms og, hvis han bliver dømt, så også skal i fængsel. Men det er for hurtigt, når Danmark har forpligtet sig til to domstole, så at koncentrere sig om Danmark og tro, at vi kan tage alle domstole. Det kan vi ikke.

Omkring ... tiden er udløbet.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen for et afsluttende spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Nå ja, men så vil jeg spørge til det, der formentlig er det, som der ikke var tid til at svare på her: Er det korrekt opfattet, at første gang, den danske regering qua minister eller embedsmænd, hvor det nu måtte være i verden, bliver orienteret om, at der er et ønske fra FN's side om, at Danmark skal huse Charles Taylor i fængsel, er den 21. april 2006?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Sådan som jeg kender sagen, så var der jo et avisrygte – det var også det, som hr. Tom Behnke reagerede på – om, at Danmark ville blive kontakten. Og det rygte kan jo sagtens være kommet fra New York.

Men ifølge mine oplysninger bliver den danske FN-Mission den 21. april 2006 forhåndsorienteret af undergeneralsekretæren om, at generalsekretæren ville fremsende en officiel anmodning til regeringen. Jeg skal ikke tage stilling til, om der har været rygter på gangene osv., men det er her, vi får en forhåndsorientering, altså den 21. april. Det er da rigtigt, at der var avisforlydender, det har vel været den 20. eller den 19. april, men den forhåndsorientering, vi får om, at der vil komme en henvendelse, kommer den 21. april, og det er der, vi giver en melding om, at det vil vi være skeptiske over for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.10

Spm. nr. S 4153

8) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

»Hvad er status for ministerens indsats for at begrænse antallet af lejere, herunder børnefamilier, der sættes på gaden på grund af dårlig økonomi?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren lovede i januar måned at tage hånd om problemet med det stigende antal lejere, herunder familier med børn, der sættes ud af deres lejlighed på grund af manglende huslejebetaling. Ministeren har fremsendt en rapport, der belyser problemets omfang. Men vi venter stadig på politisk handling, der kan løse problemet med børn og deres familier, der sættes på gaden.

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side har vi med stor bekymring set, at der er et stigende antal lejere, som sættes ud af deres bolig, fordi de simpelt hen ikke har råd til at blive boende. Det er en sag, vi har prøvet at følge op på, og først på året her havde vi et åbent samråd med ministeren, hvor vi spurgte ind til den her problemstilling. Vi havde et meget dybtgående samråd, og mini-